

dis. Zubba Keif ollid minnemisse peäl
— klibbarad ja rättikud jo käes — Praua-
le ja Preisnile weel agga Jummalä jäät-
mas — — — kui Sali uksed lahti läksid.
— — — Mängimehhed astusid mängides
sisse. Siis tullid Jürri ja Tio — Jürri
käes se Kirri, mis Kubjale anti, ja Tio
käes se rättik mis pu-särgis temma
filmad piddi katma. — Nende järvel tullid
nende Ommased ja nende Woörad: Ja
siis keif Moisarahwas ja nende Moisnik-
kutte Kammerteenvid kes seal olli — igga-
ühhe silmist hea meel wäljepaistes.

Kui nad seddawisi keif ollid sisse astund,
seädsid nemmad enmast pole ringi ümber
Sali, ja Tio laulis:

Mut meid aias minnema,
Taggasi rõöm aiab,
Kulutama tännoga
Kuida Loja raiab
Murre nenda löppetud
Et fest ello näme:

Meie põlw sai tõstetud,
Teie jure jäme!

Jürri laulab:

Nenda Jummal juhatab
Innimesse Geisust;
Esite ta diendab
Kahwa meelt ja moistust;
Siis, kui waggadusfele
Anname täit woito,
Tousma näme selgeste
Ue aia koito.

Keif laulwad:

Koit käib eel, siis hommiko
Päwa Sissetoja!
Kes ei olle holetu,
Tedda aitab Loja!
Tõ ja murre woidawad
Wihma süüd ja poudo,
Sest neil, kes hoolet kannawad,
Jätkab Jummal joudo. (*)

(*) Selsinnane laul käib sel wiisil: „Rosen auf
den Weg gestreut.“